

Тіберіє. În adevără, ea se numea Клаудия Прокла, și prin inflația ei săsescă numită върбатъ-съѣ Попців Пілатъ губернаторъ în Іерусалімъ și прокураторъ алах Иудеи.

Ea, какъ и семейство ѝ ка familiie, чеа че ера саă чеа че претиндеа къ ера Клаудия. Актомъ, ка семеа, ера о матроанъ de la doză-zece ѕи отъ пінъ ла треїзенъ de anni, foapte frumoasă, foapte îndemnante, foapte elegante, ѕи în toate тишкърile ей se bedea прелучиндă грација греакъ ѕи demnitatea latină în тоаă таестата лордъ.

Пілатъ ізвѣя ѕи репекта пе Клаудия; архітектора ей, intre'achea оръ а попци, i îndoi neastîmpărătă: крэзъ къ ера периклъ, ѕи къ семеа sa, afmîndă ачестъ периклъ, веніа sъ касте впъреждіе ѕи о протекціоне ліпгъ дінсблъ.

Astfel, îndată че о възъ:

— Че е, ѕи че с'а intîmpălată? intrebatъ Пілатъ плекіндъ-se дene патвлъ sъѣ.

— Nu suntъ сіргъръ de nimică, репозиція Клаудия, dap, în търбърареа mea, віоă ла tine.

— Ши че te facе sъ fiî tърбъратъ? zisse губернаторъ tъръгіндъ-se supre пърете, ка sъ факъ локъ Клаудија sъ шеазъ пе марцина патвлъї sъѣ.

Клаудия пыссе лампа пе о масъ de порфиръ че stă intre'vnă пічикоръ intre'zintăndă впържъ de așră, вені sъ шеазъ în локвлъ че i se făcăsse, ѕи лъssintăndă sъ i kazъ тъна intre'a върба'влъї sъѣ.

— Еартъ-тъ, аміклъ meă, i zisse, daka мі tърбъръ репа'сълъ.